

प्रशस्तम् । आदिर्गुणस्थैर्को भगुत्तुलन्वप्तेः सर्वार्थे
हि शस्त्रो दग्धास्त्वार एव कच्चिदपि समये नैव सौरेः
प्रशस्ताः । प्रतिदर्खं प्रसान्ये प्रां ज्ञात्वा वाच्यं कच्चि-
क्षुभम् । एवौ च नेदा, वस्त्रः सुधांशौ, तुजे च बाणाः
शशिजे तथाङ्काः । शशाङ्कत्वं दिक् च इहस्तौ सा-
द्वाहौ दुरङ्गा भगुजे च रुद्राः । अशुभे दग्धसंयोगे
सर्वत्र पुण्यवर्जिते । वालस्य मरणं शीघ्रं यदि प्राप्ते:
समन्वितम् । अशुभमवहृदग्धे तु सर्वत्र प्राप्तवर्जिते ।
वालस्य कुशलं सर्वं शुभैर्यदि समन्वितम् । अशुभो
दग्धनाथो हि वेधश्चेत्तेन लभ्यते । मरणं तत्र वक्तव्यं
वालस्य नान्यथा भवेत् । प्राप्तस्य दग्धसाक्षे तु नद्योग-
वेधवर्जिते । वालस्य कुशलं तत्र शुभैर्यदि समन्वितम् ।
वर्षपताको तु केतुपताकाशन्दे २२३६५०उक्तः तत्र वृश्च:
धतापत विं पत-यड्डुक्-च्छ्वच्च निः अतिशयपतनयुक्ते
पति पुण्य-डति । इमर्ति इस्मिनि च तत्स्त्रियां “प-
त्युनै अज्ञस्वन्वेदे” पा० न डीप् च पत्रो । पतिक्तयज्ञ-
फलभागिन्याम् स्त्रियां “विभाषा सपूर्वस्य” पा० ग्नहस्य
पति: ग्नहपतिः ग्नहपत्री वा । बहुब्रीहावपि शूद्रः
पतिर्यस्याः शूद्रपत्री शूद्रपतिः । पतिशब्दस्य समाप्त एव
चिंतज्ञा श्रीपतंये श्रीपतेः इत्यादि असमाप्ते तु न घिसंज्ञा
पत्या पत्ये इत्यादिं चार्थे कच्चित् असमाप्तेऽपि विवरम्
“क्लीवे वा पतीते पतौ” पराशरः “सीतायाः पतये
नमः” इत्यादि पतिसेवनप्रकारादिकं यथा
“व्यर्थं ब्रतादिकं तस्या या भर्तु शापकारिणी । तप-
श्चानशनञ्जैव ब्रतं दानादिकञ्च यत् । भर्तु रपियकारिण्याः
सर्वं भवति निष्ठानम् । यथा प्रियः पूजितव्यं श्रीकृष्णः
पूजितस्तथा । पतिव्रताव्रतार्थञ्च पतिरूपी इरि:
स्त्रयम् । सर्वदानं सर्वयज्ञः सर्वतीर्थनिषेवणम् । सर्वं
ब्रतं तपः सर्वसुप्रवासादिकञ्च यत् । सर्वधर्मस्य सत्यञ्च
सर्वदेवप्रपूजनम् । तत्सर्वं स्माभिसेवायाः कलां नाहन्ति
शोडशीम् । सुपुण्ये भारते वर्षे पतिसेवां करोति वा ।
दैकुरुणं स्माभिना स्वार्थं सा याति अद्वृणः शतम् ।
विप्रियं कुरुते भर्तु विप्रियं वदति प्रियम् । असत्तुल
प्रवाता या तवफलं चूयतां सति ! । कुम्भीपाकं ब्रजैत्
सा च वावच्छ्रद्धिवाकरौ । ततो भवति चारङ्गालौ
प्रतिपुत्रविवर्जिता” ब्रह्म० वैःग्रं ४५च० पतिसेवा-
प्रकारस्तु भा०व० २३२च० द्रौपद्या सत्यभासां प्रति
इक्त्रस्त्रियम् । अप्रिकम् उक्तं पतिव्रताशन्दे इश्वम् ।

पतिंवरा स्त्री पतिं इष्टोति इ-खच्च सम् । १स्वं पतिवृ-
णकारिकायां कन्यायाम् स्त्रयंवरायाम् । २कण्जीरके
चन्द्रच० ।

पतिधातिनी स्त्री पतिं हन्ति हन-यिनि हत० । पति-
नाशिकायां स्त्रियां तत्स्त्रियोगश्च कर्कटे लग्ने कर्कटे
चन्द्रे वा सौरत्रिंशत्यजन्मेति ह० ज्ञा० उक्तं यथा
“स्त्रचन्द्रा पतिधातिनी वङ्गगुणा शिखिन्यसाध्वीन्द्रुमे”
मू० “इन्द्रुमे कर्कटे लग्ने तहते वा चन्द्रे भौत्रिंशत्य-
कजाता स्त्रचन्द्रा खैरिणी येष्टव्यवहारिणी भवति
सौरत्रिंशत्यकजाता पतिधातिनी भवति” भट्टोत्तमः ।

पतिन्न विं पतिं हन्ति हन-“लक्ष्ये जायापत्योटक्” पा०
टक् । पतिनाशस्त्रचक्रे लक्ष्यमेदे स्त्रियां डीय् । पतिन्नी
पाणिरेखा । विवाहात् प्राक् ज्ञेवादिमृतपिण्डाष्ट-
कस्य कुमार्यै परीक्षार्थं दाने इस्मानजातमृतपिण्डस्य
कुमार्यां यहये तस्याः पतिहननफलस्त्रज्ञम् आव०ट०
१५५६ “वृष्टौ पिण्डान् क्लावा पिण्डानभिन्नत्वं त्रा-
मार्ये ब्रूयादेषासेकं इत्त्वायेति” इति नियोजिता
कुमारी यदि इस्मानादाहृतां वृदं गत्वा॒ति तदा
पतिन्नीति विद्यात् तदुक्तं तत्रैव हृक० “इस्मानात्
प्रतिन्नीति” ।

पतित विं पत-गत्वात् कर्त्तरि न तनि वेद्यत्वे-
ऽपि पतेः षुथग्यहृणात् इदृ पतधातौ पितृती-
त्वेकरूपत्रिष्वनं प्रसादात् पञ्चे पिपतिष्वतीति रूपा-
न्वरं भवतीति बोध्यम् । १पतनकर्त्तरि २नरकगमन-
स्त्रुचकर्मविशेषकारके स च कर्मविशेषः पतितवृच्छ-
श्चविषया प्रा०विं निष्ठीतो यथा
गोतमः “ब्रह्महा सुरापः गुरुतत्त्वगः भातृपिण्डयोनि-
स्त्रुच्छागस्ते नास्तिकनिन्दितकर्माभ्यासो पतितात्याग्य-
पतितस्यागिन्यस्य पतिताः पातकसंयोजकाश तैश्चाद्वै
समाचरन्निति” । पातकसंयोजकाः सुरापानादौ परान्
प्रयोजयन्ति । इत्युपक्रमे सामान्यशक्त्यसापि विशेषशक्ति
भैविष्वति भृगादिपद्यसेव पश्चौ, हारीतेन विशेषगण्यने
प्राठात् । तथा च्यवनः “अथ पातकोपयातकमङ्गापा-
तकानि व्याख्यासामः इति । तथा च पठन्ति “महापा-
तकमहत्वानि पापान्वृक्तानि वानि च । तानि पातक-
संज्ञानि तदूनसुपयातकम्” । ततो महापातकमहत्वाप-
विशेषेष्वयस्य शक्तिः । पतनशब्दार्थमाह गोतमः “हि-
जातिकर्मभ्यो इति; पतनं परत्र चापिष्ठित्वासेके नर-